

TAANTUMUKSEN SALALIITOT JA POGROMIMIESTEN UHKAUKSET

Sanomalehti „Rossija” saa pogromimiesten hallitukselta apurahaa siitä, että se ajaa tuon hallituksen katsantokantoja.

Kansalle tarkoitetun duumavetoomuksen luonnoksen johdosta hallituksen lehtipahasen äänensävy käy hyvin uhkaavaksi. Lehtipahasen pelottelee Duumaa todistellen suunnitellun askeleen laittomuutta, sen „epäjärkyyttä” ja „vallankumouksellisuutta” j.n.e. Kadettilainen „Retsh” on tänään jo kokonaan kääntänyt rintamaa ja esiintyy vetoomusta vastaan; se on nähtävästi pelästynyt hallituksen edessä matelevassa lehdistössä olleita uhkailuja.

Uhkailuja satelee tuhkatieheään. Tänään „Rossija” kirjoittaa kadettiministeristöä koskevasta kysymyksestä: „Jos Vladimir Kauniille Auringolle ehdotettaisiin Venäjän hallitsemisen uskomista Solovei-rosvolle järjestyksen palauttamisen keinona, niin hän nähtävästi ehdottaisi paljon yksinkertaisemman keinon — tehtävä loppu Solovei-rosvosta Ilja Muromilaisen avulla. *Se, kuten tiedetään, auttoikin*”.

Osoittautuu, että tuo „Ilja Muromilainen”, joka aikoo „tehdä lopun” vallankumouksesta Venäjällä, ei ole mikään muu kuin *kansainvälinen vastavallankumouksellinen armeija*. Artikkelissa: „Ulkovaltat ja asiointila Venäjällä” („Rossija” № 170) hallituksen lehtipahanen *selittää* saman uhkailun mielessä eikä naiivisuudessaan kysymystä ulkovaltojen aktiivisesta sekaantumisesta Venäjän sisäisiin asioihin.

Hallituksen lehtipahasen selitys on erittäin opettavainen ja hirveän hyödyllinen. Kansainvälinen vastavallankumous seuraa tarkasti tapahtumia Venäjällä, kartuttaa ja valmistee sitä vastaan voimia „kaiken varalta”. „Saksan keisarikallinen hallitus”, kirjoittaa „Rossija”, „käsittää täydellisesti tämän tilanteen (nimittäin: että „nykyinen asiointila Venäjällä on ennen kaikkea rajantakaisten vallankumouksellisten ainesten vaikutuksen seurausta”) ja siksi se on ryhtynyt useisiin asianvaatimiin toimenpiteisiin, jotka varmasti johtavat toivottuihin tuloksiin”.

Noihin toimenpiteisiin sisältyy Saksan sotavoimien valmistaminen yhdessä Itävallan kanssa Venäjälle suoritettavaan hyökkäykseen, jos vapauden asia voittaa tai alkaa päästä voitolle. Berliinin hallitus on tästä kysymyksestä jo ottanut yhteyden Itävallan hallitukseen. Kumpikin on myöntänyt, että „aktiivinen sekaantuminen Venäjän sisäisiin asioihin tuon (s.o. vallankumouksellisen) liikkeen tukahduttamiseksi tai rajoittamiseksi voisi tiettyjen ehtojen vallitessa olla toivottavaa ja hyödyllistä”. Samalla todettiin, että sekaantumiseen tarvitaan suoraan ja selvästi lausuttu Venäjän hallituksen toivomus.

Itävallassa, Galitsiassa, Venäjän rajalla, missä pelätään myös venäläismallisen agraariliikkeen leviämisen mahdollisuutta, on keskitetty kolme armeijakuntaa. Galitsian käskynhaltija, joka on sitä paitsi venäläinen tilanherra, antoi kesäkuun 26 päivänä väestölle julistuksenkin, jossa hän varoitti, että kaikki levottomuudet tullaan tukahduttamaan mitä päättävimmän.

Kansainvälisen vastavallankumouksen salaliiton olemassaoloa ei siis voida epäillä. Venäjän hallitus kutsuu ulkomaalaista sotaväkeä avukseen Venäjän kansaa vastaan. Neuvotteluja siitä on käyty ja käydään, ja ne ovat jo johtaneet kyllin määrättyyn sopimukseen.

Tietäkööt siis työläiset ja talonpojat, että hallitus kavaltaa synnyinmaan turvatakseen pogromimiesten joukkion herruuden. Niin on aina ollut ja niin tulee aina olemaan. Historia opettaa, että hallitsevat luokat ovat aina, kun asia on koskenut sorrettujen luokkien vallankumouksellisen liikkeen tukahduttamista, uhranneet kaiken, kerrassaan kaiken: uskonnon, vapauden, synnyinmaan. Ei ole vähintäkään epäilyä siitä, etteivätkö venäläiset valtaa pitävät

pogromimiehet tekisi aivan samoin, etteivätkö he jo valmistelisi sellaista askelta.

Mutta älkööt työläiset ja talonpojat pelätkö tuota askelta. Venäjän hallituksella on kansainvälinen reservi: Saksan, Itävallan y.m. maiden taantumukselliset hallitukset. Mutta meillä myös on mahtava kansainvälinen vallankumouksellinen reservi: Euroopan sosialistinen proletariaatti, joka on järjestynyt 3-miljoonaiseksi puolueeksi Saksassa ja voimakkaiksi puolueiksi kaikissa Euroopan maissa. Me tervehdimme hallituksemme vetoamista taantumuksen kansainväliseen reserviin: tuo vetoaminen ensiksikin avaa Venäjällä kaikkein tietämättömimpienkin ihmisten silmät ja tekee meille parhaimman palveluksen uskon horjuttamiseksi monarkiaa kohtaan, ja toiseksi tällainen vetoaminen laajentaa parhaiten Venäjän vallankumouksen perustaa ja toimikenttää, muuttaen tämän vallankumouksen yleismaailmalliseksi vallankumoukseksi.

Lykkyä tykö, herrat Trepovit! Ampukaa vain! Kutsukaa vain itävaltalaisia ja saksalaisia rykmenttejä Venäjän talonpoikia ja työläisiä vastaan! Me kannatamme taistelun laajentamista, me kannatamme kansainvälistä vallankumousta!

* * *

Mutta kansainvälisen salaliiton *yleisen* merkityksen arvioinnin takaa ei saa unohtaa Venäjän pogromimiesten vähäisempiä *erillispäämääriä*. Olemme jo maininneet, ettei „Rossijan” artikkelia julkaistu naiivisuuden takia. „Mysl” erehtyy arvellessaan niin. Se ei ole „naiivisuutta”, ei „kyynillisyyttä” eikä „lörpöttelyä”. Se on harkittua *kadettien uhkailua*. Pogromimiesten hallitus pelkää Duuman vetoamista kansaan ja *uhkailee kadetteja*: „uskaltakaapa! hajotan silloin Duuman ja kutsun itävaltalaiset ja saksalaiset rykmentit! Olen jo valmiina”.

Kadettihölmöliineille on jo mennyt hätä housuihin, ja he ovat kääntyneet halpamaisesti ympäri, kuten tämänpäiväinen „Retsh” lehti todistaa. Kadetteja tarvitsee vain pelotella, ja he ovat valmiit kääntymään takaisin...

Proletariaatti ei pelästy pogromimiesten hallituksen kurjia uhkailuja. Proletariaatti säilyttää *itsenäisen* taistelulu-

asenteensa eikä anna pelotella itseään pelästyneen kadetin haamalla.

Vielä kerran: ampukaa vain, herrat Trepovit! Laajentakaa vallankumouksen taistelulenttää! Kansainvälinen proletariaatti ei jää toimeettomaksi!

*„Eho” № 14,
heinäkuun 7 pnä 1906*

*Julkaistaan „Eho” lehden
tekstien mukaan*
